

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

2. Dominus Marcenus Aneretimus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

2.

Dominus Marcenus Aneretimus
ante decem annos
Baccalaureatus in quieta possessione
vel quasi ad hoc tempus
Domino Vullupio Timanereto
Magistro Theologistico
optat omne bene ire et vehere.

Postquam radiis oculorum meorum epistolas tuas perlegi, valde me gavisus sum, quia vidi, quod noster amicus bonus velit de novo in lucem dare litteras illorum clarorum, vel ut rectius dicam, minime non obscurorum virorum. Tantus enim in illis thesaurus eruditionis et humanæ sapientiae latet, quod quando quis vellet illam capere et exaurire vase intellectus sui, omnino plane similis esset illius, qui totum mare Adriaticum, quod post medium noctem iacet, volebat omnino parvo cochleare exaurire. Et ego summopere totis viribus meis et ex toto serio aestimo, ut hunc librum dignus sit, quod omnes illam cum ambabus manibus habeant, et semper super illum cubant. Meus praceptor antehac solebat dicere, quod non immerito sit, quod hic liber suspenderatur in patibulo ianuae in schola, ut omnes scholaristici vident, quando exent, vel intrent in illam, et discunt taliter scribere et taliter loquere: Et meus praeceptor ita semper loquebat, et dicebat, quod melius est, his viris, qui non fuerunt stulti, licet voluerunt magis in umbra manere, quam a Sole clarificari, sequi, quam Ciceronium aut Virgilium. Verba enim sua non sunt tam gravia quam Cicero et Virgilius, et tamen etiam melius clangunt. Ergo non potui intermisi, ut ipso bono nostro amico gratulationem faciam, quam iam imitatur:

Amice bone, qui non es nebulone,
Facis pergratum, quod puerorum natum
Iam habes curam, et ad horum usuram
Nunc Obscurorum in lucem das virorum
Venusta scripta, quae docent ex Baralpta,
Ut est scribendum iam ad laudem merendum.
Heu quantas grates illorum tibi nates
Semper debebunt, quando chartas implebunt
Succo atrato aut rubro condensato,
Te magnum virum convincere Perlirum
Quis dubitat? iuventus te amabit,
Et venerentur quicunque te sequentur,
Nam non est grave sed amodum persuave
Tuum Latinum, quod loquitur Ortvinum
Et non invito intelligitur cito.
Tu es Atlantem basimina fundantem
Linguae Latinæ, et scis loquendum fine.
Tu portas fundum Doctorum in hunc mundum,

² Marc. Aner.] cf. adnot. ad ep. I. ¹⁴ quod p. m. n. iacet] lusus quodlibetarius. ¹⁵ summo opere ed. s. a. ²⁷ natum] natum. ³⁰ Baral.] cf. art. Syllogismi. ³⁵ Perlirum] cf. Ep. II. 58. ⁴² fine] fein.

Et quod cecidit et pessimus elidit,
 Tu iterum fers et non es Doctor iners.
 Te ergo laudo et manibus appludo
 Et semper grator, ut sis bonus amator
 Horum librorum, qui non sunt Dominorum,
 Qui se persuadent, scientia quod madent,
 Sed qui puellis inserviunt tenellis,
 Et qui detergent quae sordida inharent;
 Sic tuum nomen sortitur bonum omen,
 Et eris clarus, obscurus et perrarus,
 Et lux per totum: hic finit meum votum.

Ego etiam volebam aliquod doctissimum scriptum addere, sed multo magnum est, ut intret in hunc librum, et etiam valde timeo, quod homines illi me ex rideant, quando aliquid omitto. Nuper enim scripsit ad me affinis meus, quod ¹⁵ sint tales homines Philosophistici qui omnia per pectinem linei trahunt et ad scannum cœdunt quæ aliquis interdum omittit, licet non hoc facit libenter, quia non incident uni semper omnia, et unus se non potest semper recordare omnia. Et liber meus, quem ego volo edare, magnus est, et scribitur in eo de omnibus artibus, quomodo puer illas legere debet. Inter his dico tibi ²⁰ iam, te volueris in me meminere, et nomen meum clarificare, ego vicissim in te meminar, et semper nomen tuum clarifaciam, non aliter quam Sol in medio die clarifacit obscurum meum locum, in quem eo, quando volo solus esse. Vale iterum optissime.

3.

25 **Iohannes Cochlearius**

alias Loeffeler natus

proximo actu Baccalauriaturus et Baccalareandus

postea etiam Magistrandus et sic ad altiora

30 **Dominum Gasparum**

vel ut vulgus dicit

Casparum Stomabus,

germanice Rindmaul,

in profundissimum omnium salutum barathrum

et abyssum eternaliter devovet.

35 Longum tempus est, cum ad me scribebatis, quid faceret Durandus Mus-
 cerala, quem diu diligivistis tam vehementer, uti equa, mula, duæ et ambæ
 esurientia diligent versicolorem straminis vel fœni; Et ego etiam cito vobis
 omnia bona de illo distribuissem, secundum illud, quod scriptum est, Commu-
 nicet vero qui instruitur in sermone cum eo qui instituit, omnia bona; et ite-
 rum dicitur proverbialiter, ‘Amicorum omnia sunt communia’, sed non potui ci-

⁴ gratuor edd. ¹⁵ per pect. trah. et ad sc. cœdere] durch den Kamm ziehen
 und an die Bank schlagen. textoriae artis vocabula Germanica. ¹⁷ incident omn.]
 alles einfällt, in memoriam veniunt omnia. ^{35.36} Muscerda] stercus murium. ³⁹ Com-
 municet] cf. Paul. ep. ad Galat. VI. 6.